

Tudásellenőrző igaz-hamis kérdések

A vállalati pénzügyek legfontosabb témakörei és alap kategóriái

1. A vállalati pénzügy a statisztikai modellalkotás módszertani bázisán alapul.
2. A vállalati pénzügyek témakörébe tartozik a pénz időértékére vonatkozó, valamint a hasznosság- és portfólió-elmélet során alkalmazott legegyszerűbb eljárások bemutatása.
3. Két összeg soha nem lesz összehasonlítható egymással, mivel nem ismerünk erre alkalmas konvertálási eljárást.
4. A jelenlegi és jövőbeli jövedelmek közötti választás biztosításához kialakítható egy átlagos helyettesítési ráta, ami a jelenlegi és a jövőbeli jövedelem közötti viszonyt számszerűsíti.
5. A jelenlegi és jövőbeli pénzösszegek közötti váltószámot kamatnak nevezzük.
6. A kamatláb azt mutatja meg, hogy az induló értékhez viszonyítva egységnyi mai pénzösszeget mennyivel tartunk értékesebbnek egységnyi jövőbeli pénzösszeghez képest.
7. A felkamatolás megmutatja, hogy egységnyi mai befektetés mennyit ér a jövőben, ismert kamatláb és futamidő mellett.
8. A diszkontálás során arra keressük a választ, hogy egységnyi jövőbeli befektetés mennyit ér ma ismert kamatláb és futamidő esetén.
9. Járadékszámításról beszélünk, ha a kamatszámítás csupán egyetlen periódust érint.
10. A vállalati pénzügy elhatárolódik a racionális döntéshozás feltételezésétől.
11. Az irracionalitás-felfogások közül a Neumann-Morgenstern-i elméletet tárgyaltuk.
12. A folytonossági feltétel lényege, hogy a rangsor elején és végén lévő alternatívákból álló valamilyen összetételű portfólió segítségével a rangsor közepén lévő alternatívák bármelyike felírható.
13. A racionális magatartás axióma rendszerét betartó döntéshozó szerint a jobb alternatíva hasznossága mindig magasabb, mint a kedvezőtlen alternatíváé.

14. A portfólió olyan vagyonszerkezet, melynek célja a kockázat minél magasabb szintjének elérése.
15. Több értékpapírból álló portfólió kockázata általában a benne lévő értékpapírok egyedi kockázatánál kisebb.
16. A hozam általánosságban az a többletjövedelem, ami a befektetett tőke felett keletkezik egy adott időszakban.
17. A vállalati pénzügy szerint a beruházás olyan értéknövelő célú döntési folyamat, aminek eredményeképpen egy fizikai objektum jön létre, mely kapcsán többletjövedelem generálódik.
18. A befektetők számára optimális döntés a portfólió diverzifikálása.
19. A fizikai javakban testet öltött beruházások immateriális vagyontárgyakat hoznak létre.
20. A működési időtartam a tőke megduplázódásának időszaka.
21. Egy beruházást jövedelmezőnek nevezünk, ha a befektetett tőke megtérült a jövőbeli hozamokból.
22. Reálgazdasági beruházások végeredménye rendszerint valamilyen állóeszköz.
23. A folyamatos felértékelődés folyamatát amortizációnak nevezzük.
24. A befektetések a beruházásoknak az a részhalmaza, amelynek nem jellemzője a fizikai megtestesülés.
25. Rövid távú vizsgálódás a tőkepiacon, hosszú távú vizsgálódás a pénzpiacon történik.
26. A tőkepiaci döntésekre intertemporális allokációként tekinthetünk.
27. Jövőbeni döntések kapcsán figyelembe kell venni a bizonyosságot, a bizonytalanságot és a kockázatot.
28. A különböző döntési helyzeteket leíró eredménymátrixok mindegyikében közös, hogy jövőbeli várható hozamokat mutatnak be, vagy a jövőbeli állapotokhoz rendelt, vagy jövőbeli periódusokra vonatkozóan.
29. A döntési szabályok lehetnek statikus, vagy dinamikus módszeren nyugvók.
30. Az objektív értékítélet a minimális jövedelmezőségi elvárás nagyságától függ.

Megoldások:

1. H	2. I	3. H	4. I	5. I	6. I	7. I	8. I	9. H	10. H	11. H	12. I
13. I	14. H	15. I	16. I	17. I	18. I	19. H	20. H	21. I	22. I	23. H	24. I
25. H	26. I	27. I	28. I	29. H	30. H						

Reálgazdasági beruházások és projektek értékelése

1. A pénzáramnak nevezzük egy adott periódus alatti befolyó pénzbevételek és kiáramló pénzkidadások összességét.
2. Alapvetésként kezeljük, hogy a jövőbeni egységnyi pénzösszeg, a jövő bármely időpontjában többet ér, mint a jelenlegi egységnyi pénzösszeg.
3. A jelenérték számítás során a különböző időpontokban esedékes pénzösszegeket egy közös, jövőbeli időpontra számoljuk át.
4. Az elvart hozam nagyságát befolyásolja a befektetés likviditása.
5. A jövőérték és a futamidő között fordított arányosság áll fenn.
6. A kamatláb növekedése a jövőértéket, a futamidőtől függetlenül csökkenti.
7. A jelenérték számítás lényege, hogy számszerűsítsük, hogy egy jövőben esedékes pénzösszeg mennyit ér ma.
8. A jövőérték megmutatja, azt az értéket, amennyit ma kellene befektetni ahhoz, hogy a jelenértéke kamatos kamatozást feltételezve éppen a jelenlegi pénzösszeg legyen.
9. A benchmarkok olyan beruházási lehetőségek, amik a lehető legnagyobb hasonlóságot mutatják az értékelni kívánt befektetéssel.
10. Az elvart hozamráta a tőke alternatív költsége.
11. A járadékok olyan, speciális befektetési lehetőségek, amelyek meghatározott időn keresztül, szabályos időközönként konstans pénzáramlást, járadékot biztosítanak tulajdonosuknak.
12. Az esedékes annuitás esetén az egyenlő nagyságú pénzáramok a periódus végén merülnek fel.
13. Abban az esetben, ha az egyenlő nagyságú pénzáramok a periódus elején merülnek fel, szokásos annuitásról beszélünk.
14. Az annuitás jövőértékének kiszámítása során feltételezve egy pozitív kamatlábat a szokásos annuitás jövőértéke mindig magasabb lesz, mint az esedékes annuitás jövőértéke.
15. Az esedékes annuitás pénzáramait egy periódussal korábban kapjuk meg.

16. Az örökjáradék, olyan pénzáram, amelynek köszönhetően a befektető határozatlan ideig azonos nagyságú fix jövedelemre számíthat.
17. Az örökjáradék esetén a járadéktag változó, továbbá nincs lejárat, vagyis az esedékességi időpontok száma végtelen.
18. A periódusonkénti törlesztések együttes összege meg kell, hogy egyezzen a felvett hitellel.
19. A periódusonkénti törlesztés összege mindig kizárólag a tőketörlesztési kötelezettségből áll.
20. A kockázatmentes hozam elméleti kategória csupán.
21. Az elvárt hozam nagysága függ a jövőbeni bizonytalanságtól.
22. Az egyenlő nagyságú pénzáramokat járadéktagnak nevezzük.
23. A szokásos és esedékes annuitás lényegében egymás szinonimái.
24. Pozitív kamatlábat feltételezve beszélhetünk elvárt hozamról.
25. Az esedékes annuitás pénzáramait egy periódussal korábban kapjuk meg, így az egy periódussal tovább kamatozik.
26. A periódusonkénti törlesztés az annuitás.
27. A periódusonkénti törlesztés összege mindig két részből áll.
28. Megkülönböztetjük a tőketörlesztési és a kamatfizetési kötelezettséget.
29. Az annuitásos lényegében a járadékszámítás egy speciális esete.
30. Esedékes annuitás esetén elhagyható a kamatfizetési kötelezettség.

Megoldások:

1. I	2. H	3. H	4. I	5. H	6. H	7. I	8. H	9. I	10. I	11. I	12. H
13. H	14. H	15. I	16. I	17. H	18. H	19. H	20. I	21. I	22. I	23. H	24. I
25. I	26. I	27. I	28. I	29. I	30. H						

Reálgazdasági beruházások és projektek értékelése

1. A reálgazdasági beruházások gazdaságosságának megalapozását szolgáló módszerek a mikroökonómia módszertanán alapulnak.
2. A beruházások értékelésénél csak az adózás utáni, ténylegesen befolyt illetve kifizetett pénzáramokat vesszük figyelembe.
3. A pénzáramokat növekményi alapon kell figyelembe venni.
4. A beruházások közvetett hatásai figyelmen kívül hagyhatók.
5. A használdozati költséget a beruházások értékelése során soha nem vesszük figyelembe.
6. Egy beruházás nettó forgótőke igényét is figyelembe kell venni.
7. A korábban felmerült költségekre a projekt elfogadása vagy elvetése semmilyen hatást nem gyakorol, így a megítélés szempontjából irrelevánsak.
8. A finanszírozási költségeket figyelmen kívül kell hagyni.
9. A számítások során az infláció mértékét figyelmen kívül kell hagyni.
10. A beruházásgazdaságossági eljárásokat két csoportba sorolhatjuk, beszélhetünk statikus illetve dinamikus számításokról.
11. A statikus eljárások során az egyedi beruházások hozamsorának és költségeinek időbeli alakulásának kiemelkedő figyelmet szentelnek.
12. A dinamikus számítási módszerek az egyedi beruházási projektek abszolút értékelése mellett az egyes alternatívák közti gazdaságossági sorrend megállapítására is alkalmasak.
13. Kettő vagy több beruházási lehetőség, alternatíva abban az esetben összehasonlítható, amennyiben azonos futamidejük különböző, azonos tőkelekötést igényelnek, kockázati szintjük különbözik, azonban az elvárt hozam azonos.
14. A nettó jelenérték módszer a beruházási döntés meghozatalát segíti.
15. A nettó jelenérték azt fejezi ki, hogy mennyi a beruházás tervezett időszaka alatt megtermelt nettó nyereség hozama, a beruházás kezdeti időpontjára diszkontálva.
16. Egy beruházási projekt nettó jelenértékét az élettartam alatt képződő pénzáramok diszkontált értéke összegének és a kezdeti beruházási kiadás különbségeként kapjuk.

17. Amennyiben a számított NPV értékünk negatív, úgy célszerű megvalósítani a beruházást, mivel költséget fog csökkenteni.
18. Két pozitív NPV-jű beruházás közül a magasabb nettó jelenértékkel rendelkezőt kell választani.
19. Negatív NPV esetén a projektet célszerű megvalósítani.
20. A dinamikus elemzés egy mutatója a belső megtérülési ráta.
21. A belső kamatláb a beruházás belső jövedelmezősége, az a kamatláb, amely mellett jövőben keletkező nettó hozamok jelenlegi értéke éppen megegyezik a beruházási kiadások jelenlegi értékével.
22. Az IRR azt a kamatlábat jelenti, melynek értéke mellett a beruházásunk nettó jelenértéke éppen kettő.
23. Az IRR megmutatja, hogy a beruházási lehetőség megvalósítása esetén, a piaci kamatlábaknál, illetve az állampapírok hozadékaánál magasabb nyereség realizálható-e.
24. Akkor döntünk a beruházás megvalósítása mellett, ha a tényleges és az elvárt hozam megegyezik.
25. Megvalósításra javasolható projektek sorrendbe rendezésénél a legalacsonyabb várható hozamot biztosító projekteket állítjuk előre.
26. A projektet megelőzően felmerült költségek a megvalósítás szempontjából releváns információk.
27. Az egyedi beruházásokat önmagukban vizsgálják, nem foglalkoznak a beruházásnak a vállalatra gyakorolt pótlólagos hatásaival.
28. A beruházások értékelése során azt szeretnénk megtudni, hogy mennyi pénzjövedelmet termel az adott eszköz.
29. A statikus beruházásgazdaságossági számítások problémáit igyekeznek kezelni a dinamikus beruházásgazdaságossági számítások.
30. A nettó jelenérték módszer, a dinamikus beruházásgazdaságossági számítások egyik legismertebb módja.

Megoldások:

1. H	2. I	3. I	4. H	5. H	6. I	7. I	8. I	9. H	10. I	11. H	12. I
13. H	14. I	15. I	16. I	17. H	18. I	19. H	20. I	21. I	22. H	23. I	24. I
25. H	26. H	27. I	28. I	29. I	30. I						

A kockázat fogalma, vállalati pénzügyi értelmezései

1. Befektetési döntések során kockázatról akkor beszélünk, ha a jövőre vonatkozó információink hiányosak.
2. A bekövetkezési valószínűségek és az állapotfüggő eredménytagok szorzatösszegeként előállítható a várható érték.
3. A befektetési döntéshozók kockázathoz való viszonya fogja eldönteni, hogy egy adott helyzetben a döntéshozó hogyan rangsorolja a lehetőségeit.
4. Minden döntéshozó, definíció szerint kockázat kerülő befektető.
5. A vállalati pénzügyekben, a Fisher szeparációt figyelembe véve működési és finanszírozási kockázatról is beszélhetünk.
6. Amennyiben a jövőbeni várható hozamok és a bekövetkezési valószínűségek adottak, úgy kockázat semleges döntési szituációról beszélhetünk.
7. A jövőre vonatkozó környezeti paraméter-konstellációkból nem tudjuk kiszűrni azokat, amelyek a vizsgálati időszakban nem lehetségesek.
8. Pesszimista állapot esetében a hozamráta kedvezően alakulnak.
9. Realista állapot esetében az értéket meghatározó közeg egyáltalán nem ismert, jól becsülhető, átlagos értéknövekedés jellemző.
10. Optimista állapotban minden a befektetők ellen szól, azaz minden környezeti paraméter az érték csökkenéséről szól.
11. Az optimista-pesszimista- és realista scenáriók lehetőségét a vállalati értékbecslés során is alkalmazni lehet.
12. A portfólió állapotfüggő hozamrátáját a benne lévő értékpapírok állapotfüggő hozamrátaiból súlyozott átlagként állítjuk elő.
13. A portfólió hozamrátájának várható értéke a benne lévő egyedi értékpapírok hozamráta várható értékeinek súlyozott átlaga lesz.
14. Növekvő kockázathoz csökkenő elvárt megtérülés tartozik.
15. A portfólió varianciáját a benne lévő értékpapírok varianciáinak érték-intervallumából akkor lehet kimozdítani, ha a kovariancia pozitív előjelű.
16. A kovariancia nem lehet negatív előjelű.

17. Egy portfólió kockázata soha nem lehet kisebb, mint a benne lévő értékpapírok egyedi variancia értékei közül a legkisebb.
18. A kovariancia két változó együttes elemzésénél gyakran használt mutatószám, mivel a két változó értékei változásának irányát mutatja.
19. A kapcsolat erősségét és irányát egyaránt jól szemlélteti a korrelációs koefficiens.
20. Kockázatot csökkenteni portfólióképzéssel akkor lehetséges, ha a portfólióba vont értékpapírok pozitív korrelációt mutatnak egymással.
21. A kockázat minimumpontjának a variancia zérus helyét tekintjük.
22. A gyakorlatban kockázatmentes befektetésnek tekintik a hosszú távú államkötvényeket.
23. A befektetők figyelik az rating cégeket és a tripla C minősítésű papírokat gyakorlati szempontból kockázatmentesnek tekintik.
24. A befektetők keresik a saját kockázattvállalási hajlandóságuknak megfelelő befektetési lehetőségeket és tudomásul veszik, hogy csökkenő kockázathoz csökkenő elvárható hozam tartozik.
25. Egyik kockázati attitűdhez sem tudunk hozzárendelhető megtérülési követelményt.
26. Fair játék az a játék, amelynek értéke éppen akkora, mint a játékban való részvétel díja.
27. Fair játék az, amelynek bekerülési költsége alacsonyabb, mint a jövőbeli hozamokból előállított jelenlegi értéke.
28. A kockázatkerülő döntéshozó a nem fair játékokban is részt vesz.
29. A kockázatmentes döntéshozó, csak és kizárólag fair játékokban vesz részt, olyan befektetéseket hajt végre, amelyek várható értéke éppen akkora, mint az árfolyama.
30. A kockázatkedvelő döntéshozó konkáv hasznossági függvénnyel rendelkezik.

Megoldások:

1. I	2. I	3. I	4. H	5. I	6. H	7. H	8. H	9. H	10. H	11. I	12. I
13. I	14. H	15. H	16. H	17. H	18. I	19. I	20. H	21. I	22. I	23. H	24.
25. H	26. I	27. H	28. H	29. I	30. H						

A befektetési döntések alapjai

1. A befektetési döntéshozó egyéni hasznosság minimalizálására törekszik.
2. A befektetések motivációja a minél magasabb hozamráta elérése, minél hosszabb idő alatt.
3. A hozammaximálás, kockázatminimalizálás és az időtartam-minimalizálás együttesen nem kivitelezhető.
4. A pótlólagos, releváns információ megszerzése csak tökéletes tőkepiacon ingyenes.
5. Lehet befektetési döntéseket hozni zérus informáltság mellett is.
6. Raiffa híres példájában kriptákat használt.
7. Vannak olyan befektetők, akik rövidtávon érdekeltek, akár naponta többször is változtatják tőkepiaci pozícióikat, de két hétnél semmiképpen nem terveznek hosszabbra.
8. A rövid- és középtávon érdekelt befektetők tőkepiacra vonatkozó technikai információkat részesítenek előnyben döntéseikkor.
9. A kockázat növekedésével ellentétesen változnak a megtérülésre vonatkozó elvárások.
10. A kockázat növekedése a kamatlábak növekedésében nyilvánul meg a tőkepiacokon.
11. A kamatláb és az árfolyam azonos irányban mozog.
12. A célhierarchia kialakításakor a befektetőknek figyelmen kívül kell hagyni, hogy a tőkepiacokon minden döntésnek vannak következményei.
13. Az indexkövető stratégia lényege, hogy portfóliónkban mindig olyan arányban legyenek értékpapírok, mint az index fele.
14. A Wald szabály értelmében a döntéseket befolyásoló tényezők besorolhatók objektív és szubjektív körülmények csoportjába.
15. A Savage-Niehans szabály a befektetési lehetőségek sorrendjét a MAXIMAX szabály alapján határozza meg.
16. Hurwicz szabály az opportunity costok alapján rendezi sorrendbe a befektetési lehetőségeket.
17. A Laplace szabály esetén minden állapothoz egyenlő valószínűséget rendelünk.

18. A várható érték-variancia szabály a tőkepiaci működési rend logikáját követve a dominancia elvét mondja ki.
19. A helyettesíthetőségi axióma szerint a portfóliósúlyok és az eredeti állapotfüggő valószínűségek súlyozott összegeit rendelhetjük a legjobb és a legrosszabb értékekhez.
20. A preferencia függvény megmutatja, hogy a döntéshozó milyen költségeket hajlandó viselni a befektetés során.
21. A befektetési döntéshozók döntései szerénységet mutatnak.
22. A befektetések során a minél magasabb kockázat viselése motiváló erejű.
23. A befektetési döntéshozónak célkitűzéseihez kompromisszumokat kell kötnie.
24. Zérus informáltság mellett a befektetési döntés bizonytalan.
25. A hosszú távon érdekelt szakmai befektetők a fundamentális információkra alapoznak.
26. A befektetés és a beruházás minden esetben szinonim fogalmak.
27. A rövid távú befektetők akár 5 éves futamidőben is gondolkodnak.
28. A fundamentális elemzés során csak az elmúlt egy heti árfolyam adatokat veszik figyelembe.
29. A kockázat ekvivalens a várható veszteséggel.
30. Létezik kockázatmentes befektetés.

Megoldások:

1. H	2. H	3. I	4. I	5. I	6. H	7. I	8. I	9. H	10. I	11. H	12. H
13. H	14. I	15. H	16. H	17. I	18. I	19. I	20. H	21. H	22. H	23. I	24. I
25. I	26. H	27. H	28. H	29. I	30. I						

A kötvényértékelés

1. A kötvény névre szóló, tulajdonosi viszonyt megtestesítő értékpapír.
2. A kötvényben az adós arra kötelezi magát, hogy a megjelölt pénzösszegnek az előre meghatározott kamatát vagy egyéb jutalékait, valamint az általa vállalt esetleges egyéb szolgáltatásokat, továbbá a pénzösszeget a hitelezőnek a megjelölt időben és módon megfizeti és teljesíti.
3. Kötvény kibocsátására jogosult az állam, beleértve a külföldi államot is.
4. Az adósságszolgálat nem teljesítése esetén a kötvényesek a kötvény kibocsátóját kamatemelésre kényszeríthetik.
5. A névérték a kötvény azon értéke, amit a kötvényesek a futamidő során visszatörlesztenek.
6. A kuponráta azt jelzi, hogy a kötvény névértékének hány százalékát fogja a kötvénykibocsátó éves szinten kamat formájában kifizetni.
7. A lejárat azt az időtartamot mutatja, aminek a végén a kötvénykibocsátó a kötvényes számára a tőkét visszafizeti.
8. Egy kötvénykibocsátó vállalat, a kibocsátott értékpapírjait alanyi jogon, a lejárat előtt bármikor visszavásárolhatja.
9. A hitelminősítés a kötvényekkel kapcsolatos lehetséges kockázatokat tükrözi.
10. A minősítők megkülönböztetnek befektetésre ajánlott és befektetésre nem ajánlott kategóriákat.
11. Egy eszköz vagy értékpapír benső értékét a névérték határozza meg.
12. A benső érték koncepciónak megfelelően, a kötvény által generált jövőbeli pénzáramoknak az évente fizetett kamatok, illetve lejáratkor a visszafizetett tőke feleltethető meg.
13. A kötvény értéke a lejáratig fizetett kamatok összessége.
14. Ha a hozamelvárás és a nominális kamatláb azonos, akkor paritáson folyik a kibocsátás.
15. A kamatlábak emelkedésére a legrövidebb lejáratú kötvények értéke mérséklődik a legkevésbé.

16. A kötvény aktuális hozamának meghatározásához, a múltbeli hozamok átlagolása szükséges.

17. A kötvényhozam számítását a belső megtérülési ráta módszertanával lehet közelíteni.

18. Ha a kötvény belső kamatlába kisebb, mint a kötvény piaci kamatlába, akkor vonzó a kötvény a befektetők számára.

19. A jegybanki kamatemelés csökkenti a kötvényekkel szembeni megkövetelt megtérülést.

20. A hitelminősítők által rontott kockázati besorolás a bukási kockázati prémiumban tükröződik.

21. A hosszabb lejáratú kötvények kevésbé vannak kitéve a kamatláb kockázatnak.

22. Kötvény lehet lejárat nélküli értékpapír.

23. Jogi személyiséggel rendelkező vállalat nem bocsáthat ki kötvényt.

24. A kötvény értékét gyakran a névérték százalékában adják meg.

25. A nominális kamatláb kötvények esetében rendszerint változó kamatlábat feltételez.

26. A visszahívási opció a kedvezőbb kamatokon történő kötvénykibocsátást segíti a vállalat részére.

27. A paritáson történő kibocsátás lényege, hogy ugyanazzal a kamatlábbal diszkontáljuk a kötvényt, mint amilyen kamatot fizet a névérték után.

28. A részvények kamatkockázata a lejárat kockázati prémiumban is megtestesül.

29. Az államkötvényeket magas kockázatú befektetésnek tekintjük.

30. A kibocsátó vállalat csődje esetén a kötvénytulajdonos is teljes vagyonával felel.

Megoldások:

1. H	2. I	3. I	4. H	5. H	6. I	7. I	8. H	9. I	10. I	11. H	12. I
13. H	14. I	15. I	16. H	17. I	18. H	19. H	20. I	21. I	22. I	23. H	24. I
25. H	26. I	27. I	28. I	29. H	30. H						

Részvényértékelés

1. Tagsági jogokat megtestesítő értékpapír minden olyan értékpapír, amelyben a kibocsátó meghatározott pénzösszeg, illetve pénzben meghatározott nem pénzbeli vagyoni érték tulajdonba vételét elismerve arra kötelezi magát, hogy az értékpapír birtokosának meghatározott szavazati, vagyoni és egyéb jogokat biztosít.
2. A részvény a kibocsátó részvénytársaságban gyakorolható tagsági jogokat megtestesítő, névre szóló, névértékkel rendelkező, forgalomképes értékpapír.
3. A részvénytársaság által kibocsátott törzsrészvények össznévértékének mindenkor meg kell haladnia a részvénytársaság alaptőkéjének a kétszeresét.
4. A hiteli jogviszonyból fakadóan a részvényes jogosult a vállalat éves tiszta és kiosztható nettó eredményének meghatározott hányadára, az osztalékra.
5. A részvényesnek joga van a társaság végelszámolással vagy felszámolással történő megszüntetésekor a hitelezők kielégítése után fennmaradó tőke részvénytulajdonával arányos hányadára.
6. A részvényes alapjoga, hogy tiltakozhat a befizetési emelések ellen.
7. A dolgozói részvényt a részvénytársaság alaptőkéjének felemelésével egyidejűleg, legfeljebb a felemelt alaptőke harmincöt százalékáig lehet forgalomba hozni.
8. A kamatozó részvény tulajdonosát a részvényhez fűződő egyéb jogokon felül a részvény névértéke után a tárgyévi adózott eredményből, illetve a szabad eredménytartalékkal kiegészített tárgyévi adózott eredményből az alapszabályban meghatározott módon számított kamat illeti meg.
9. A részvényes a részvénytársasággal szemben részvényesi jogait akkor gyakorolhatja, ha a vállalat részvényét megvásárolta.
10. A részvényes köteles az általa átvett, illetve jegyzett részvények névértékének, illetve kibocsátási értékének megfelelő pénzbeli és nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást a részvénytársaság rendelkezésére bocsátani.
11. Nem fizethető a részvényesnek kamat, ha ennek következtében a részvénytársaság saját tőkéje nem érné el a részvénytársaság alaptőkéjét.
12. A kötvényfinanszírozás lejáráttal terhelt forrás, azonban nem áll fenn a nemfizetés kockázata.

13. A részvényfinanszírozás egy nem permanens forrás, ami az értékelési modellekben gyakran végtelen, nem definiált időhorizontot jelent.
14. Adózás szempontjából a kamatfizetés adózás utáni, az osztalékfizetés adózás előtti tétel.
15. A kamat adózás előtti levonhatóságát a kamat adóvédelmének, adópajzsának nevezzük.
16. A kamatkifizetés az osztalék-kifizetés után másodlagos.
17. A vállalat likvidálása esetén a kielégítési rangsorban a részvényesek hamarabb kapják meg a követeléseiket, mint a kötvényesek.
18. A részvényeseknek reziduális követelése van a kötvényesek pozícióit követően, emiatt ők sokkal nagyobb kockázatot vállalnak, amit a kockázati prémiumok is visszatükröznek.
19. A részvényértékelés a részvényekkel kapcsolatos jövőbeli pénzáramok jelenértékére alapul.
20. A részvényesi megtérülés osztalékhozamra és árfolyamnyereségre bontható.
21. Az olyan cégek részvényesei, amelyek nem fizetnek osztalékot a tulajdonosoknak, kamatnyereséget preferálják.
22. Több periódusra vonatkozóan az éves megtérülés kalkulálható számtani és mértani átlagok segítségével is.
23. A megkövetelt részvényesi megtérülés a részvényes számára a források használdozati költsége, a vállalat számára pedig forrásköltség.
24. A megkövetelt részvényesi megtérülés a kockázatmentes kamatláb és a vállalat kötvényeire jellemző kockázati megtérülés összege.
25. A részvényértékelés alapmódszertana a diszkontált osztalék modellekből indul ki.
26. Az egyperiódusos modell a részvény jelenlegi árfolyamának alakulását magyarázza.
27. Végtelen időhorizontot feltételezve a részvény értéke zérus.
28. Az osztalékfizetés bevezetése az árbevétel növekedésének azon fázisában indul, amikor a nettó profit stabilizálódik és a vállalat hosszabb távon képes elköteleződni a részvényesek osztalékélvárásai iránt.
29. A Gordon-Shapiro modell lényege, hogy végtelen időhorizontot feltételezve a részvények értéke azonos lesz a kötvények értékével.

30. A változó növekedés modelljének lényege, hogy a kezdetben magas növekedést produkáló, majd stagnáló cégek értékelhetők legyenek.

Megoldások:

1. I	2. I	3. H	4. H	5. I	6. H	7. H	8. I	9. H	10. I	11. I	12. H
13. H	14. H	15. I	16. H	17. H	18. I	19. I	20. I	21. H	22. I	23. I	24. H
25. I	26. I	27. H	28. I	29. H	30. H						

Jövedelemáramok

1. Az eszközökbe fektetett pénzösszegnek pontosan a kétszeresének kell lennie, mint a finanszírozáshoz igénybe vett pénznagyság.
2. A vállalkozások pénzügye, a tágan értelmezett pénzügy ama területét jelenti, amely a vállalatok pénzügyi döntéshozatalát, s e döntések eszközeit és elemzési módszereit foglalja magában.
3. A vállalkozások pénzügyi vezetése kizárólag a befektetési döntésekkel foglalkozik.
4. A vállalati pénzügyi döntések elsődleges célja a vállalati érték adott szintű stabilizálása.
5. A befektetési vagy beruházási döntés, a vállalkozás ingatlan vásárlásáról hozott döntéseit fedi le.
6. A vállalat beruházási döntései eredményeként beszerzett eszközeinek a többsége a fogyasztói kereslet kielégítése érdekében előállított termék, illetve nyújtott szolgáltatás során felhasznált, alkalmazott, működtetett reál eszközöket testesít meg.
7. A reáleszközöket csoportosíthatjuk materiális és immateriális javakra.
8. A tartósan lekötött reáleszközökbe történő befektetés vizsgálata a vállalati pénzügyekben elhanyagolható.
9. Befektetett vagy hosszú lejáratú eszközöknek tekintjük azon eszközöket, amelyek maximum három perióduson keresztül szolgálják a vállalat működését.
10. Ha a vállalat a jelenlegi és tervezett működés fenntartása érdekében új befektetést/beruházást határoz el, akkor döntést kell hozni arra vonatkozóan is, hogy milyen pénzügyi forrásból finanszírozza azt.
11. A finanszírozási döntések a működés folyamatos finanszírozását és egyedi, egyszeri pénzügyi döntések meghozatalát jelentik.
12. A részvényhez vagy kötvényhez hasonló, kibocsátott pénzügyi eszköz a tulajdonosa számára jogot teremt az értékpapírt kibocsátó vállalat profitja, osztaléka vagy esedékes kamatfizetése iránt.
13. Irving Fisher véleménye szerint a vállalat befektetési döntése ekvivalens a vállalat tulajdonosának, tulajdonosainak fogyasztási preferenciáival.

14. A tőkestruktúra döntések során a vállalkozás vezetésének, a tőkeműködtetőknél azonosítaniuk kell a vállalati érték minimalizálására alkalmas tőkeszerkezetet.
15. Finanszírozási forrásnak a hitelezői és a saját tőke valamilyen kombinációját tekintjük.
16. Egy befektetés kölcsöntőkével történő finanszírozása kamatköltséggel járó tartozást, adósságot hív életre, amely változó költséget generál.
17. A részvénytőke-finanszírozás költségesebb, ugyanakkor kevésbé kockázatos finanszírozási forrás.
18. A részvénytőke költsége általában magasabb a kölcsöntőke költségénél, így a részvénytőke-finanszírozás a projekttől elvárt hozam emelkedését eredményezheti.
19. A menedzsereknek a szabad forrásokat minden esetben osztalékként vissza kell juttatniuk a részvénytulajdonosokhoz.
20. Az osztalék fizetését annak alapján döntenek el, hogy a vállalatnak van-e fel nem használt profitja, és hogy milyenek a közvetlen jövő üzleti kilátásai.
21. A menedzserek javaslatot tesznek a tulajdonosoknak a forrás-visszajuttatás formájáról, hogy pénzben fizetnek osztalékot, vagy részvényeket visszavásárolnak.
22. Ha a részvényeseknek adót kell fizetni az osztalék után, akkor a vállalat automatikusan az osztalék visszatartását választja.
23. A forgótőke-menedzsment a vállalkozások pénzügyi tevékenységének rövid távú, a forgótőkéhez és a rövid lejáratú finanszírozáshoz kapcsolódó döntéseit foglalja össze.
24. A forgótőke-gazdálkodás magában foglalja a vállalat rövid lejáratú eszközei és ugyanilyen kötelezettségei közötti kapcsolat menedzselését.
25. A vállalatok számára kötelezően előírt egy finanszírozási döntésekkel foglalkozó munkacsoport megléte.
26. A vállalati pénzügynek biztosítani kell, hogy a tőkearányos megtérülés meghaladja a tőkeköltséget, pótlólagos pénzügyi kockázat vállalása nélkül.
27. A reáleszközöket csoportosíthatjuk használati idő szerint befektetett és forgóeszközökre.
28. Beruházási döntéseknek a tartósan lekötött reáleszközökbe történő befektetések vizsgálatát nevezzük.

29. Forgóeszközöknek a vállalat készleteit, követeléseit, értékpapírjait és pénzeszközeit tekintjük.

30. A befektetési döntés független a finanszírozási döntéstől, a projektek, befektetések értéke független a választott finanszírozási struktúrától, vagyis, hogy az adott befektetést részvénytőkéből, kölcsöntőkéből, vagy saját pénzeszközeiből finanszírozza a vállalat.

Megoldások:

1. H	2. I	3. H	4. H	5. H	6. I	7. I	8. H	9. H	10. I	11. I	12. I
13. H	14. H	15. I	16. H	17. H	18. I	19. H	20. I	21. I	22. H	23. I	24. I
25. H	26. H	27. I	28. I	29. I	30. I						

Pénzügyi elemzés

1. Az üzleti vállalkozás által felhasznált erőforrásokat valamint a hitelezőkkel és tulajdonosokkal szemben adott időpontban felmerülő kötelezettségeket a cash flow tükrözi.
2. A mérleg dinamikus kimutatás, mivel az elkészítés időpontjának kondícióit mutatja, továbbá kumulatív is, mivel minden olyan döntés és tranzakció hatását összegzi, ami a mérlegkészítés időpontjáig történt.
3. A vállalat azon képességét, hogy rövid lejáratú kötelezettségeinek eleget tud-e tenni vagy sem a likviditási mutatók mérik.
4. A vállalat forgótőkével való ellátottsága alkalmazott mértéke a vállalattal kapcsolatos kockázatnak is.
5. A nagyobb forgótőkével rendelkező vállalat nagyobb valószínűséggel tud eleget tenni rövid lejáratú kötelezettségeinek.
6. A nettó forgótőke mutató a vállalkozás szabad mozgásterét fejezi ki a pénzügyi teljesítések terén.
7. A vállalat leglikvidebb eszközeit a birtokában levő lekötött pénzügyi eszközök és piacképes értékpapírok alkotják.
8. A pénzhányad a vállalat naprakész fizetőképességet mutatja.
9. A likviditási gyorsráta megmutatja, hogy a forgóeszközök hány %-ban képesek fedezni a hosszú lejáratú kötelezettségeket.
10. A likviditás III. fokozata megmutatja, hogy a cég a meglévő folyó eszközeiből képes-e a folyamatosan felmerülő kötelezettségeit kiegyenlíteni.
11. A cég hitelképesség visszafizetését a likviditási ráták mérik.
12. A tőkeerősség mutató megmutatja, hogy a vagyontárgyaknak milyen arányát képes a vállalat idegen tőkéből fedezni.
13. Minél nagyobb az idegen tőke aránya az osztókn belül, annál kisebb mértékben terheli előre rögzített kamatfizetés és tőketörlesztés a vállalkozás pénzügyi egyensúlyát.
14. Az adósságaránya az összes eszközzel szembeni összes tagsági követelést méri.
15. Egy vállalkozás esetében kedvező, ha a külső források vannak többségben.

16. A tőkefeszültség megmutatja a kötelezettségek és a saját források arányát.
17. Az eredménykimutatás egy időtartam bevételeit és kiadásait veszi számba.
18. Az üzleti vállalkozás profitja minden más mutatónál egyértelműbben igazolja, hogy mennyire hatékonyak a vállalkozás beruházási és finanszírozási döntései.
19. Ha a vállalkozás nem képes megtérülést biztosítani a befektetők számára, akkor képtelenné válik arra, hogy növekedjen, illetve, hogy eszközeit megfelelő szinten tartsa.
20. A profitabilitási ráták azt mérik, hogy a vállalat milyen mértékben képes profitot realizálni az értékesítésben, az összes eszköz segítségével.
21. A működési profithányad a vállalat működési hatékonyságát méri, figyelembe véve a finanszírozási döntések, a hitelek kamat és adókedvezmény hatásait.
22. A nettó profithányad az üzleti gazdálkodás átfogó hatékonyságát méri, megmutatva mennyire volt jövedelmező az értékesítés az összes költség levonása előtt.
23. A költségtételek árbevételhez való viszonyítása úgynevezett átlagmutatókat eredményez.
24. Minél nagyobb a költségek aránya, annál költségigényesebb a vállalkozás tevékenysége.
25. A vevői és szállítói tartozások forgási idejére vonatkozó elvárás, hogy a vevők fizetési teljesítése rövidebb időtartamú legyen, mint ahogy a vállalkozásnak a szállítók felé kell teljesítenie a kifizetéseit.
26. A hosszú lejáratú kötelezettségeknek jelentős kamatterhei lehetnek, azonban ez a jövedelmezőséget nem befolyásolja.
27. A piaci mutatószámok a tulajdonosok és potenciális befektetők számára nyújtanak lényeges információkat.
28. A finanszírozási ráták Du Pont analízise a jövedelmezőség tényezőkre bontásával jelentősen hozzájárul az egyes komponensek hatásának és kölcsönkapcsolatainak vizsgálatához.
29. Minél kevesebb a felhasznált eszköz és több a forgótőke, valamint alacsony az adórátá, annál nagyobb a hozam.

30. Minél alacsonyabb a kötelezettségek volumene, annál nagyobb a részvénytőke-arányos megtérülés.

Megoldások:

1. H	2. H	3. I	4. I	5. I	6. I	7. H	8. I	9. H	10. I	11. H	12. H
13. H	14. H	15. H	16. I	17. I	18. I	19. I	20. I	21. H	22. H	23. H	24. I
25. I	26. H	27. I	28. I	29. I	30. H						

Vállalati működési és finanszírozási kockázat

1. A finanszírozási döntések során szükséges irányozni, hogy a szükséges tőkét honnan, milyen összetételben biztosítsák a vállalat számára.
2. Hatékony tőkepiacokon a befektetők jól diverzifikált befektetési portfólió kialakításával ki tudják küszöbölni a vállalat specifikus egyedi, vagy a nem szisztematikus kockázatot, ezért a piac nem nyújt kockázati prémiumot erre a kockázatra.
3. A vállalat finanszírozási döntések középpontjában kizárólag a hozam áll.
4. A finanszírozásra vonatkozóan a vállalat vezetői a rövidtávú belső forrásigényeket határozzák meg.
5. A finanszírozási stratégiák központi kérdése, hogy miként lehet minél magasabb belső forrást bevonni a vállalatba.
6. Új források bevonását gyakran a vállalati dolgozók alacsony bérei teszik szükségessé.
7. A tőkeszerkezet a finanszírozási források összetételére utal, vizsgálatának középpontjában a hosszú lejáratú finanszírozási források, és ezek összetétele szerepel.
8. A vállalati tőkeszerkezet alapkérdése az, hogy milyen pénzügyi forrásból érdemes a vállalatot finanszírozni.
9. A kizárólag idegen tőkét használó vállalatokat tőkeáttétel nélküli vállalatnak nevezzük.
10. Az idegen és a tulajdonosi tőkét használó vállalatokat finanszírozási tőkeáttétellel működő vállalatoknak nevezzük.
11. A beruházási döntések kapcsán olyan projektet keres a vállalat, amelynek nettó jelenértéke negatív, megvalósításával a vállalat eszközeinek értéke nő.
12. A reáleszközök piaca a legtöbb országban sokkal standardizáltabb, koncentráltabb, hatékonyabb, a pénzügyi eszközök piacához képest.
13. A hatékony pénzügyi piacokon nagyszámú vevő és eladó, likvid piacok biztosítják, hogy a pénzügyi termékek árazása hatékony legyen.
14. A vállalatfinanszírozás során a vállalat reáleszközöket értékesít a tőkepiacon.
15. Hatékony piacok esetén, a vállalat számára közömbös milyen pénzügyi forrást von be, ezek egyformán a helyes belső értéket tükrözik.

16. A kockázat adott döntés konzekvenciáinak sorozatához kapcsolódik, amelyhez valószínűségek rendelhetők.
17. Ha a tipikus befektető választani kényszerül két kockázatos eszköz közül, akkor a nagyobb variabilitásút választja.
18. A kockázat típusai közül érdemes kiemelni a működési, a finanszírozási és a piaci kockázatot.
19. Az piaci kockázat az eszközök működtetéséhez, a beruházások megtérüléséhez, míg a finanszírozási kockázat a tőkeszerkezethez köthető.
20. Egy vállalat finanszírozási kockázata a makrogazdaság általános kondícióihoz, s ahhoz az ágazathoz kapcsolódik, amelyben a vállalat működik.
21. Az üzleti kockázat a kamat- és adófizetés előtti profit variabilitásával azonos.
22. A vállalat akkor éri el az üzembezárási pontot, ha az árbevétel éppen azonos a fix és változó költségelemből álló összes költséggel.
23. A növekvő finanszírozási áttétel növeli a nettó profit variabilitását.
24. A befektetők jelentősen csökkenthetik hozamuk variabilitását, gondosan megválogatott befektetési portfóliók birtoklásával.
25. Ha a vállalat eladási forgalma emelkedik, és a vállalat változó költségei növekednek, az árbevétel növekedése a működési profit növekedését.
26. A vállalat beruházási döntései a működési áttételre hatnak, míg a finanszírozási döntései a finanszírozási áttételre.
27. Az adózás előtti eredményből fizethető ki az elsőbbségi részvényesek és a törzsrészvényesek osztaléka.
28. A saját tőke tulajdonosai az eredményből elsőként részesednek.
29. A kombinált tőkeáttételt a fix működési és fix finanszírozási költségek együttes hatása idézi elő.
30. Ha a vállalat kiemelten kockázatos projektbe kezd, a működési kockázata csökken.

Megoldások:

1. I	2. I	3. H	4. H	5. H	6. H	7. I	8. I	9. H	10. I	11. H	12. H
13. I	14. H	15. I	16. I	17. H	18. I	19. H	20. H	21. H	22. H	23. I	24. I
25. H	26. I	27. H	28. H	29. I	30. H						

A vállalat értékelésének alapjai

1. A teljesítmény növelése az árfolyam csökkenésében ölthet testet.
2. Az értékmérő funkció effektivitása azzal mérhető, hogy a pótlólagos információk milyen gyorsan és hatékonyan épülnek be az árfolyamokba.
3. A vállalati teljesítménymérés alapvető dokumentumainak felhasználásával komplex vállalati teljesítménymérést végzünk.
4. A szabad pénzáramot a tulajdonosok számára rendelkezésre álló osztalékalapnak felel meg.
5. A FCF olyan periódusonkénti összeg, amely nem fizethető ki a tulajdonosok számára anélkül, hogy az veszélyeztetné a vállalat hosszú távú működőképességét.
6. A tőkepiaci átlagos hozamráta, kockázat semleges szituációt feltételezve, a jövőbeli hozamok várható értéke.
7. Az egységnyi piaci kockázatra jutó piaci kockázati pótlék nem más mint az a többlet hozamigény, amit a befektetők egységnyi piaci kockázatvállalás fejében átlagosan elvárnak.
8. A vállalati hozamráta „leköveti” a piaci hozamráta változását, vagyis a számított kovariancia értéke negatív.
9. A saját tőke elvárt megtérülése az a költségösszeg, amit a tulajdonosok hajlandóak feláldozni a vállalat érdekében.
10. A CAPM modell bétája a vállalatra jellemző, a vállalati kockázatot piaci kockázattá alakító paraméter.
11. Idegen tőkét nem használó, de adókötelezettséggel rendelkező vállalatot esetén az adó vállalati értékre gyakorolt hatása negatív.
12. Az adóhatás értéktöbbletet hoz létre, amelyet (érték)emelő hatásnak nevezünk.
13. Az idegen tőke használatából eredő értéknövelő hatást ellensúlyozza a kockázat növekedéséből származó értékcsökkenő hatás.
14. Fisher irrelevancia tétele szerint a finanszírozás módja nem hat az értékre.
15. Az idegen tőke használata a saját tőke jövedelmezőségét emeli.

16. Az eladósodás egy bizonyos mértékéig a hitelezők nem észlelik a kockázat növekedését.
17. Könnyen belátható, hogy a vállalat értéke annál nagyobb, minél nagyobb az alkalmazott WACC.
18. Az optimális tőkestruktúra az, amely mellett a vállalat értéke minimális.
19. A szakértői hozamtisztítási folyamat lényege, hogy a nem szokványos tételekkel módosítjuk a hozamokat.
20. Amennyiben a vállalati működési kockázat éppen akkora, mint a piaci működési kockázat, nincs szükség additív kockázati pótlék meghatározására.
21. Idegen tőkét nem használó, de adókötelezettséggel rendelkező vállalat esetén a megtermelt jövedelemből annyival marad kevesebb a tulajdonosok számára, mint amennyit adóként befizetnek.
22. Az idegen tőke használatából eredő értéknövelő hatás a saját tőke jövedelmezőségének csökkenésében ölt testet.
23. Az optimális tőkestruktúra esetén a WACC minimális.
24. A vállalatértékelés során a részvények kockázatát benchmarkokkal kezeljük.
25. A szegmentálás során elsőként a vállalati működési kockázatra koncentrálnunk, majd ezt követően vizsgáljuk meg a finanszírozás additív kockázati hozzájárulását.
26. A tőkepiaci átlagos hozamrátát szűkebb értelemben tőzsdeindexből számított nominális hozamrátaként értelmezik.
27. A tőkepiaci átlagos hozamráta időben dinamikus.
28. A tőkepiaci átlagos hozamráta kockázati szituációt feltételezve a jövőbeli hozamok várható értéke.
29. Az SML egyenes a kockázati prémium és a befektetett összeg összefüggéseként ábrázolható.
30. Ha a vállalat működési kockázata megegyezik a piaci működési kockázattal, akkor szükség van additív kockázati pótlék meghatározására.

Megoldások:

1. H	2. I	3. I	4. I	5. H	6. H	7. I	8. H	9. H	10. H	11. H	12. I
13. I	14. H	15. I	16. I	17. H	18. H	19. I	20. I	21. I	22. H	23. I	24. I
25. I	26. I	27. H	28. I	29. H	30. H						

Forgótőke-gazdálkodás

1. A vállalkozások számára a forgótőke-gazdálkodás a forgóeszközök és a rövid lejáratú kötelezettségek közötti kapcsolatok menedzselését jelenti.
2. A készpénzbeáramlás és kiáramlás közötti összhang biztosítása a működési kockázatok kezelésének területe.
3. Magasabb forgóeszköz-állomány csökkenti a likviditási kockázatokat, feltéve, ha a kinnlevőségek behajthatók, a vevők fizetési hajlandóságával nincsenek problémák és a készletállomány is könnyen értékesíthető.
4. A szállítói állomány csökkenése többletforrás a vállalkozás számára, növekedése pedig készpénzkiáramlás.
5. A nettó forgótőke-változás a vállalatértékelés szempontjából meghatározó vállalati szabad pénzáram egyik eleme.
6. A készlet- és vevőállomány forgási sebességének emelkedése negatívan hat az árbevétel szintjére.
7. A készpénzráta magasabb szintje jobb hitelminősítéshez vezet.
8. A készpénztartás nem jár használdozati költségekkel.
9. Osztalékfizetés szempontjából a készpénztartás olyan üzenet a tőkepiacoknak, hogy a cég képes az osztalék iránti elkötelezettségének eleget tenni.
10. Ha egy cégnél túl sok a szabad pénzáram, akkor az a menedzsereket pazarló takarékoskodásra sarkalja.
11. A Baumol modell a tranzakciós készpénzállomány optimumát határozza meg bizonyosság feltételezése mellett.
12. A Miller-Orr modell megengedi, hogy készpénzszint a felső és az alsó korlát, mint szabályozási szint között random módon mozogjon a készpénzfizetések bizonytalansága mellett.
13. Az értékpapírtartás felfogható készpénz-helyettesítésként, valamint hosszú távú befektetésként is.
14. Az értékpapír-befektetéseknél tisztában kell lenni az inflációs, a nemfizetési, a likviditási és kamatláb kockázatokkal, melyek a tartási periódus során felmerülhetnek.

15. A vevőállomány lényegében az ügyfeleknek nyújtott kereskedelmi hiteleket, halasztott fizetési feltételeket jelenti.
16. A vevő hitel-visszafizetési kapacitása függ a működési pénzáramaitól, az adósság lejárat szerkezetétől, és a kockázatoktól.
17. A hitel futamideje alatt a vállalkozás tulajdonosának a családtagjaira engedményezett életbiztosítással kell rendelkeznie.
18. A gazdaságos rendelési nagyság, az EBQ modell.
19. Az ABC készletmodell a készletet három csoportba osztja: az A termékek a legkevésbé drágák, a B csoport termékei kevésbé, a C csoport termékei a legdrágábbak.
20. A spontán finanszírozási formák tőke költség-mentes forrásokat biztosítanak a vállalkozás számára.
21. Egy vállalat szállítói állományának kialakítása során figyelembe kell venni az adott alternatíva elutasításával kapcsolatos bevétel használdozati költségét.
22. Ha a nettó forgótőke pozitív, akkor rövid lejáratú kötelezettségek finanszíroznak befektetett eszközöket, ami a lejárat illeszkedés elvét sérti és csökkenti a likviditási kockázatokat.
23. Az eszközoldal likviditási karakterisztikáihoz illesztett forrásszerkezeti lejárat szerkezet a vállalati kockázatkezelés egyik csatornája, amit tőkeszerkezeti döntéssel kapcsolatos arbitrázs ügyletként értelmezünk.
24. Az eszközhatékonyság javulásaként értelmezhető, ha a készletperiódus hossza csökken.
25. A szállítók spontán finanszírozást nyújtanak a vállalkozásnak, így érdemes arra törekedni, hogy a szállítói periódus hossza emelkedjen.
26. A működési ciklus és a szállítói periódus különbségét készpénzkonverziós ciklusnak nevezzük.
27. Túlkereskedés vagy túltőkésítettség jelenik meg egy vállalatnál, ha a kereskedelmi volumen túl nagy részét próbálja a cég túl kevés forgótőkebázissal megtámogatni.
28. A mérséklődő kockázati prémium kedvezőbb forrásköltséget eredményez.

29. A forgóeszközök likviditási foka meghatározó abból a szempontból, hogy a vállalkozás mennyire képes esedékes kötelezettségeinek eleget tenni.

30. A forgótőke-gazdálkodásnak nincs hatása a vállalkozás működési tevékenységeiből származó pénzáramaira.

Megoldások:

1. I	2. H	3. I	4. H	5. I	6. H	7. I	8. H	9. I	10. H	11. I	12. I
13. H	14. I	15. I	16. I	17. H	18. H	19. H	20. I	21. I	22. H	23. H	24. I
25. I	26. I	27. H	28. I	29. I	30. H						

Vállalati forrástérkép

1. A szükséges tőke kizárólag készpénzként kell, hogy a vállalkozás rendelkezésére álljon.
2. A belső finanszírozási források jellemzően könnyen hozzáférhetőek azonban a forrás kamatigénnyel rendelkezik.
3. A részesedés finanszírozás esetében a tulajdonosi körbe külső tulajdonosok kerülnek be és az általuk szolgáltatott tőke a saját tőke növekménye.
4. Nagy projektek beindításához lehetőség van akár kötvénykibocsátásra, vagy kockázati tőkebefektető bevonására is.
5. Az olyan kisebb vállalkozások finanszírozásában, amelyek jó növekedési képességgel rendelkeznek, az utóbbi 10-20 évben mind nagyobb jelentőségre tesznek szert a tőkepiac azon szereplői, akiket üzleti angyalokként tartunk számon.
6. Egy vállalkozás szempontjából a kockázati tőkefinanszírozás meghatározó sajátossága, hogy kötődik hozzá olyan visszafizetési kötelezettség, mint a hitelhez.
7. A kockázati tőkés egy adott vállalkozáshoz nyújt pénzügyi támogatást, általában olyan üzleti konstrukcióban, hogy a befektetés fejében a vállalatban üzleti tulajdoni részesedést kap, vagy opciót arra, hogy a befektetésből adódó érdekeltségét ilyen tőkerészesedéssé konvertálhassa.
8. A kockázati tőkés érdekeltsége mindenekelőtt a növekedő árbevétel eléréséhez kötődik.
9. A kereskedelmi bankok mai hitelezési feltételeit tekintve könnyen megállapítható, hogy a finanszírozást igénylő cégek nagyobbik része hitelfelvételre alkalmasnak bizonyul.
10. Lízing során a szállító a vevőivel szembeni követeléseit bizonyos díj és kamat megfizetése ellenében megvásárolja egy hitelintézet, amely engedményezés útján a követelés jogosultjává válik.
11. A lízingcég nyújtotta szolgáltatások segítségével a szállító lényegesen javítani tudja versenyhelyzetét, anélkül, hogy az áruba fektetett pénzét hosszú időre lekötne, emellett javítani tudja cash-flowját, és biztosítani tudja folyamatos üzletmenetét.
12. Magyarországon a faktoring változatok közül a kereskedelmi bankok jellemzően visszkeresettel faktorálnak.

13. A lízingnek három fő formája ismert, a pénzügyi, az operatív és a visszlízing.
14. A pénzügyi lízing esetében nem automatikus az eszköz tulajdonjogának megváltozása, az eszköz beszerzésének és üzemeltetésének kockázatát a lízingbeadó viseli.
15. Magyarországon a kisebb vállalkozások esetében nem jellemző sem a részvénykibocsátással történő tőkebevonás, sem a kötvénykibocsátás.
16. Minden hitelkérelemnek van egy ügyleti és egy fedezeti kockázati oldala.
17. A kamatfizetés a tőke után %-ban kifejezett összeg, általában havonta esedékes teher a kölcsönfelvevőnek.
18. Az esedékesség mindig az az időpont, amely naptól kezdődően esedékessé válik a kölcsön kamata vagy a tőke visszafizetése.
19. A hitelfinanszírozás belső forrásnak számít, amivel a vállalkozás csak időlegesen gazdálkodhat, a tartozást bizonyos előre meghatározott feltételek szerint vissza kell fizetnie.
20. A legtöbb hitelezési rendszer ágazati sajátosságokat figyelembe vevő, úgynevezett scorecard-okat alkalmaz.
21. A hitelkérelem a hitel-igénybevételi szándék írásbeli, cégszerű aláírással ellátott formája.
22. A csőd- és felszámolási eljárás kérdését, illetve a tulajdonosok egyéb vállalkozásait rendszerint a google kereső segítségével ellenőrzi a banki kockázatkezelés.
23. A scorecard súlyozza és értékeli a bevitt adatokat, és eredménye egy összesítő ügyfélminősítés: az A+, A, B, C, D, E, F vagy G kategória egyike.
24. A hitelminősítés eredménye egy 0-200-ig terjedő pontszám illetve százalékos érték, ami alapján a vizsgált ügyfeleket kvázi minőségi „sorrendbe állítják”, majd előre meghatározott eloszlási aránnyal sorolják be egy tízfokozatú skálán a legjobb A+ (A plusz)-tól a legrosszabb G (hitelképtelen) kategóriába.
25. A hitelminősítés minőségi szempontok kiválasztásánál egy banki dolgozóra támaszkodnak.
26. A scoring rendszerben mérhető hitelkockázat alapján, konzisztensen, szubjektív alapon kerül meghatározásra az ügyfelek hitelkapacitása.

27. A hitelkapacitás az ügyfél teljes hitelképességét fejezi ki, beleértve a más bankoktól már felvett hitelek összegét is.

28. A keretbiztosítéki szerződés lényege, hogy egy banki ügylet mögött többféle biztosíték állhat, és egy biztosíték állhat több ügylet mögött is.

29. Használt berendezésnél a könyv szerinti érték ellenőrzésével határozható meg az alapérték.

30. A nagy árfolyamugrásoknak az a veszélye, hogy a bankok nem képesek adminisztratíván lekövetni a törlesztőrészlet változásokat.

Megoldások:

1. H	2. H	3. I	4. I	5. I	6. I	7. I	8. H	9. H	10. H	11. H	12. I
13. I	14. H	15. I	16. I	17. I	18. I	19. H	20. I	21. I	22. H	23. I	24. H
25. H	26. H	27. I	28. I	29. H	30. H						